

Як писати зі стилем

Курт Воннегут

Репортери газет та технічні письменники навчені майже нічого не розповідати про себе у своїх працях. Це робить їх диваками у світі письменників, тому що майже всі інші забруднені чорнилом негідники в цьому світі багато розповідають читачам про себе. Ми називаємо ці одкровення, **випадковими та навмисними, елементи стилю.**

Ці одкровення говорять нам, читачам, що це за людина, з якою ми проводимо час. Чи звучить письменник неосвіченим або освіченим, дурним або розумним, нечесним або чесним, сумовитим або жартівливим --? І так далі.

Чому вам слід розглядати свій стиль письма з метою його покращення? Зробіть це як знак поваги до ваших читачів, про що б ви не писали. Якщо ви абияк висловите свої думки, ваші читачі, напевно, відчують, що вони вас не хвилюють. Вони відзначать вас як егоїста або дурня – або, що ще гірше, вони перестануть вас читати.

Найжахливіше одкровення, яке ви можете зробити про себе - це те, що ви не знаєте, що таке цікаво, а що ні. Хіба ви самі не любите чи любите письменників здебільшого через те, що вони обирають вам показати чи про що змушують задуматися? Ви коли-небудь захоплювалися **бездумний** письменником за його чи її володіння мовою? Ні.

Отже, ваш власний переможний стиль має починатися з ідей у вашій голові.

1. Знайдіть тему, яка вас хвилює

Знайдіть тему, яка вам небайдужа і яка, на вашу думку, має хвилювати інших. Саме ця щира турбота, а не ваші ігри з мовою, буде найпереконливішим і спокусливішим елементом вашого стилю.

Між іншим, я не закликаю вас писати роман - хоча я б не пошкодував, якби ви його написали, за умови, що ви справді про щось хвилюєтесь. Підійде петиція меру про вибоїну перед вашим будинком або любовний лист до дівчини по сусідству.

2. Не балакайте про дрібниці

Я не буду говорити про це.

3. Будьте простіше

Що стосується вашого використання мови: пам'ятайте, що два великих майстри мови, Вільям Шекспір та Джеймс Джойс, писали фрази, які були майже дитячими, в той час як їхній сенс був глибокий та мудрий. "Бути чи не бути?" питає Гамлет Шекспіра. Найдовше слово в цій фразі складається із трьох літер. Джойс, коли він був жвавим, міг би скласти речення таке саме складне і блискуче, як намисто для Клеопатри, але моя улюблена фраза в його оповіданні "Евелін" - це: "Вона втомилася." На цьому етапі історії жодні інші слова не могли розбити серце читача так, як це зробили ці два слова. Простота мови не лише шанована, а й, можливо, навіть священна. Біблія починається з фрази, яка цілком відповідає навичкам письма життєрадісного чотирнадцятирічного підлітка: «На початку Бог створив Небо та землю».

4. Майте мужність відсікати не потрібне

Можливо, ви теж здатні, так би мовити, зробити намисто для Клеопатри. Але ваше красномовство має прислужувати ідеям у вашій голові. Ваше правило могло б бути таким: Якщо речення, яким би прекрасним воно не було, не висвітлює вашу тему будь-яким новим і корисним способом, викресліть його.

5. Будьте собою

Найбільш природний для вас стиль письма обов'язково перегукується з мовою, яку ви чули у дитинстві. Англійська була третьою мовою Конрада, і багато чого, що здається пікантним у його використанні, безсумнівно, було під впливом його першої мови, яка була польська. І справді, пощастило письменнику, який виріс в Ірландії, бо для тих, хто розмовляє англійською, це так забавно і мелодійно почути цей діалект. Я сам виріс в Індіанapolisі, де звичайна мова звучить як стрічкова пила, що ріже гальванізоване олово, а використання слів настільки ж просте, як гайковий ключ.

У деяких більш віддалених лощинах Аппалачів діти все ще ростуть, слухаючи пісні та фрази Єлизаветинських часів. Так, і багато американців виростають, чуючи мову, яка відрізняється від англійської або англійський діалект, який не розуміє більшість американців.

Всі ці різновиди мовлення настільки прекрасні, наскільки прекрасні різновиди метеликів. Незалежно від того, яка у вас рідна мова, ви повинні берегти її все життя. Якщо це не стандартна англійська, і якщо вона проявляється, коли ви пишете стандартною англійською, результат зазвичай чудовий, як у дуже гарної дівчини з одним зеленим і синім оком.

Я сам вважаю, що найбільше довіряю власному письменству, й інші, здається, теж довіряють йому найбільше, не зважаючи на те, що я найбільше нагадую людину з Індіанополіса, а це саме той, ким я являюсь. Які альтернативи я маю? Те, що вчителі настійно рекомендували вам, безсумнівно, також тиснуло на вас: писати, як освічені англійці столітньої давності.

6. Кажіть те, що ви маєте на увазі

Раніше мене дратували такі вчителі, але тепер більше ні. Тепер я розумію, що всі ті антикварні есе та оповідання, з якими я повинен був порівнювати свої власні роботи, були чудові не через їх датування чи чужість, а через те, що вони говорили саме те, що їхні автори мали на увазі. Мої вчителі хотіли, щоб я був точний в письмі, завжди вибирав найефективніші слова і однозначно пов'язував їх одне з одним, нерухомо, як частини машини. Незважаючи на це вчителі не хотіли перетворити мене на англійця. Вони сподівалися, що я стану зрозумілим --- і відповідно зрозуміють мене. І в мене з'явилася мрія зробити словами те, що Пабло Пікассо робив із фарбами або те, що багато джазових ідолів робили з музикою. Якби я порушив усі правила пунктуації, використав слова для позначення того, що я хотів, і зв'язав би їх як попало разом, мене б просто не зрозуміли. Так що вам теж краще уникати написання в стилі Пікассо або в стилі джазу, якщо у вас є що сказати, і ви хочете, щоб вас зрозуміли. Читачі хочуть, щоб наші сторінки виглядали так, як сторінки, які вони бачили раніше. Чому? Це тому, що на них чекає важка робота, і вони потребують будь-якої допомоги, яку вони можуть отримати від нас.

7. Пожалійте читачів

Вони мають розпізнавати тисячі маленьких позначок на папері і відразу ж розібратися в них. Їм доводиться читати, мистецтво настільки складне, що більшість людей насправді не опановують його навіть після того, як вивчили його в початковій та середній школі --- дванадцять довгих років.

Таким чином, це обговорення має, нарешті, визнати, що наші стилістичні здібності як письменників не численні і не чарівні, оскільки наші читачі неодмінно будуть недосконалими художниками. Наша аудиторія вимагає, щоб ми були співчутливими та терплячими читачами, завжди готововими спрощувати та роз'яснювати--- в той час як ми воліли б злетіти високо над натовпом і співати, як солов'ї.

Це погані новини. Хороші новини полягають в тому, що ми, американці, керуємося унікальною Конституцією, яка дозволяє нам писати все, що завгодно, без страху покарання. Таким чином, найважливіший аспект наших стилів, про який ми вирішили писати, абсолютно необмежений.

8. Для дійсно детальних порад

Для обговорення літературного стилю у вужчому, більш технічному сенсі я рекомендую до вашої уваги «Елементи стилю» Вільяма Странка-молодшого та Елвина Брукса Уайт. Е.Б. Уайт звісно ж, один із найбільш чудових літературних стилістів, яких коли-небудь представляла ця країна.

Ви також повинні розуміти, що нікого не хвилює, наскільки добре чи погано виражався містер Уайт, якби він не міг сказати таких чудових речей.

У підсумку:

- 1. Знайдіть тему, яка вас хвилює**
- 2. Не балакайте про дрібниці**
- 3. Будьте простіше**
- 4. Майте мужність відсікати не потрібне**
- 5. Будьте собою**
- 6. Кажіть те, що ви маєте на увазі**

7. Пожалійте читачів

8. Для дійсно детальних порад

Джерло: How to Use the Power of the Printed Word, Doubleday